

הַסִּיפּוּר שֶׁלָנוּ: הַחֲסִיד וְהַגִּמּוֹן
עוֹמְדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים!
מֵתוֹךְ תִּלְמוּד בַּבְּלִי, מִסֵּכַת בִּרְכוֹת.

מַעֲשֵׂה בַחֲסִיד אֶחָד
שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ.

הַחֲסִיד אָהַב אֶת ה' בְּכָל לֵב.

הִגִּיעַ זְמַן תְּפִלָּה, וְהוּא עָצַר
לְהִתְפַּלֵּל וּלְהוֹדוֹת לַה'.

כִּשְׁהוּא מִתְפַּלֵּל, רַק הוּא וְה' נִמְצְאוּ בְּעוֹלָם!

פְּתָאוֹם, עֶבֶר בַּדֶּרֶךְ הַגִּמּוֹן.
הַגִּמּוֹן הוּא שׁוֹר צָבָא גָדוֹל
וְחָשׁוּב מְאֹד.

הַהַגִּמּוֹן רָאָה אֶת הַחֲסִיד
הַיְּהוּדִי וְהַחֲלִיט לַגָּשֶׁת אֵלָיו.

אָבֵל הַחֲסִיד מְרַכֵּז כָּל
בְּאַהֲבַת ה'!

A cinematic illustration featuring Jesus in the foreground, wearing a brown robe and a patterned kippah, with a long grey beard and a glowing halo. He has his eyes closed in a state of prayer or suffering. In the background, a Roman soldier in full armor, including a helmet with a red plume, is riding a horse and gesturing with his hand. The scene is set in a sunlit, dusty landscape with trees and a distant city.

הוא לא החזיר לו שלום, כי
אסור להפסיק בתפלת עמידה.
הוא עומד עכשו מול ה',
ולא יכול לדבר עם איש.

הגמון אמר לחסיד:
"שלום לך!"

אבל החסיד...
לא ענה לו כלל.

Waiting Timeline

הַהֶגְמוֹן כָּעַס מְאֹד! מִי יִמְעַז לְהִתְעַלֵּם מִשׁוֹר צָבָא?

אַבְל הוּא הִמָּתִין עַד שֶׁהַחֲסִיד סִיִּים אֶת תְּפִלָּתוֹ.

כֹּאשֶׁר הַחֲסִיד סִיִּים, הוּא פָקַח אֶת עֵינָיו,

מָלֵא בְשִׁמְחָה עַל שְׂזָכָה לְדַבֵּר עִם ה'.

צַעֲק הַהֶגְמוֹן לַחֲסִיד:
"רִיקָא! (אָדָם פֶּשׁוּט!)":

הָרִי בַתּוֹרָה שְׁלָכֶם כְּתוּב שְׁצָרֶיךָ
לְשֹׁמֵר עַל הַחַיִּים:
"וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם!"
אֵז לָמָּה סִכַּנְתָּ אֶת חַיֶּיךָ וְלֹא
עָנִיתָ לִּי? הֲוֵלִי?"

הַמָּשִׁיךְ הַהֶגְמוֹן וְאֵיִם:
"אִם הָיִיתִי מוֹצִיא אֶת הַחֶרֶב שְׁלִי וּפּוֹגֵעַ בְּךָ"
בְּגִלָּל שְׂזִלְזֻלָּתָּ בִּי...
מִי הָיָה בָּא אֵלַי בְּטַעֲנוֹת? הֲיִרִי זֶה אֲשַׁמְתְּךָ!"

הַחֲסִיד לֹא נִבְהֵל, כִּי מִי שֶׁמֵּאֲמִין בֵּה' לֹא מִפְחָד.
הוּא אָמַר לְהִגָּמוֹן בְּנִחַת וְדָרָךְ אֶרֶץ:
"אֲנִי מִבְּקֹשׁ סְלִיחָה, הִמָּתֵן רַגַע..."
תֵּן לִי לְהִסְבִּיר לָךְ אֶת מַעֲשֵׂי בְּעֶזְרַת מָשָׁל."

שָׁאֵל הַחֲסִיד: "תִּדְמִין שְׂאֵתָה עוֹמֵד בְּאַרְמוֹן מוֹל מְלֶךְ
בְּשׂוֹר וָדָם. וּפְתָאוֹם, נִכְנָס חֵבֶר שְׁלֶךְ וְאוֹמֵר לֶךְ 'שְׁלוֹם'.
הֲאֵם הִיִּיתָ מַחְזִיר לוֹ שְׁלוֹם בְּאַמְצֵעַ שִׁיחָה עִם הַמֶּלֶךְ?"

עֲנֵה הַהֶגְמוֹן בְּבִטְחוֹן:
"לֹא!"

IF / THEN

המנשיך החסיד: "ואם בכל זאת היית עונה לחבר שלך, ומתעלם מהמלך היושב מולך – מה היו עושים לך?"

ענה ההגמון שלא דתי: "היו פוגעים בי מיד בחרב, על שזלזלתי במלך!"

אמר החסיד: "וזהרי זה קל וחמר (מסקנה הגיונית)!"

👉 אתה: עומד לפני מלך בשר ודם,
שהיום חי ומחר לא – ולא תפסיק.

👉 אני: עומד לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש
ברוך הוא, שחי וקים לעד ולעולמי עולמים!

על אחת כמה וכמה שאסור לי להפסיק את תפלתי!

הַהֶגְמוֹן הַקָּשִׁיב... וְהַבֵּין שֶׁהַחֲסִיד צוֹדֵק לְגִמְרִי!
הוּא רָאָה כַּמָּה אֲהָבָה, יְרָאָה וְכָבוֹד
יֵשׁ לְחֲסִיד כָּל־פִּי בּוֹרָא עוֹלָם.
הוּא הֵבִין שֶׁהַתְּפִלָּה הִיא הַדָּבָר הַכִּי
מְכַבֵּד וְחָשׁוּב שֶׁיֵּשׁ,
וְשֶׁאֵין לְהַפְרִיעַ לְאָדָם שֶׁמְדַבֵּר עִם ה'.

סֵטטוּס: פֿתּוּר

מִיד נְתַפִּיס (נִרְגַע וְהַסְכִּים) אוֹתוֹ הֶגְמוֹן.
הוּא חֵיף לְחָסִיד בְּכָבוֹד רַב,
וּפָטַר אֶת הַחָסִיד לְבֵיתוֹ לְשָׁלוֹם.
הַחָסִיד הַמְּשִׁיךְ בְּדַרְכוֹ, שִׂמַּח וּמוֹדָה לַה' שֶׁהֲצִיל אוֹתוֹ.

הַלַּקַח שֶׁלָּנוּ לַחַיִּים:

📖 **התפלה היא פגישה:**
כשאנחנו מתפללים, אנחנו
לא רק קוראים טקסט.
אנחנו עומדים מול ה'!

👑 **כבוד מלכות:**
מלך מלכי המלכים שומע
אותנו. צריך להתרכז בו
נו ממש, ולא להסתכל
לצדדים.

❤️ **גאווה כיהודים:**
לא להתבייש באמונה
שלנו, גם מול אנשים
חשובים או שים או שונים
מתרביית אחרות.

וְעַכְשָׁו תּוֹרְכֶם!

1. בַּפֶּעַם הַבָּאָה שְׁאַתֶּם עוֹמְדִים
בְּתַפִּלַּת עֲמִידָה – עֲצְמוּ אֶת
הָעֵינַיִם.

2. דַּמִּינוּ אֶת הָאֹר הַגָּדוֹל שֶׁל
ה' שֶׁעוֹטֵף אֶתְכֶם.

3. זָכְרוּ אֶת הַחֲסִיד, וְתַרְגִּישוּ
שְׁאַתֶּם מְדַבְּרִים יָשָׁר אֶל הַמֶּלֶךְ.
שְׁאוּהֵב אֶתְכֶם הֵכִי בְּעוֹלָם!